

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนทรายมูลวิทยา ระหว่างวิธีสอนแบบ KWL Plus กับการสอนแบบปกติ
A Comparison of reading ability comprehension of students Mattayom
2 School Sai Mun Wittaya School Between KWL-PLUS teaching methods
and normal teaching methods *

นพรัตน์ ศิลากุล^{1*}

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ*

Nopparat Silakun^{1*}

E-mail : nopparat31@outlook.com

¹Thai language teaching Faculty of Education Ramkhamhaeng University, Thailand

The person responsible for the article*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus (2) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ (3) เปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 218 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 6 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova เพื่อหาห้องเรียนที่มีคะแนนผลการเรียนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากเพื่อหากกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถอ่านจับใจความ ; วิธีสอนแบบ KWL Plus

Abstract

The purpose of this research was to (1) compare the ability to read comprehension of mathayom suksa two students before and after learning by using KWL plus method (2) comparing the ability to read comprehension Of mathayom suksa two students between before and after using normal teaching methods (3) comparing the ability to read comprehension of mathayom suksa two students between groups taught by using the KWL plus teaching method and the group taught The normal population is Mattayom 2 students, Sai Mun Witthaya School, 2nd semester, academic year 2018, 6 classrooms, 218 students. Used in this research. Acquired by using the score of the 1st semester achievement in the first semester of the sixth semester to be analyzed by Anova statistics to find the classroom with different grades. And then perform simple randomization By lottery to find experimental groups that have been taught by the KWL Plus teaching method and the control group that has been taught as usual The research found that The ability to read comprehension of mathayom suksa 2 students in the experimental group who were taught by the KWL Plus teaching method was higher than the control group students taught by conventional teaching methods with statistical significance at .05 level. The ability to read comprehension of mathayom suksa 2 students in the experimental group who were taught by the KWL Plus teaching method after learning significantly higher than before learning At the level of .05, the ability to read comprehension of mathayom suksa 2 students, the control group being taught by conventional teaching methods. Before and after school not different With statistical significance at .05

Keywords : Ability to read comprehension; KWL-PLUS teaching methods

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการ

เปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ ให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 37) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับ ทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยุ่ยากซับซ้อนและ เป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง และในปีการศึกษา 2561 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา มีปัญหาทางด้านการอ่านจับใจความสำคัญ การคิดวิเคราะห์อยู่มากเมื่ออ่านจบ ไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสังเกตได้จากการสอนและคะแนนสอบกลางภาค ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อสอบที่เป็นสถานการณ์ (PISA) นักเรียนจะทำผิดมากที่สุด เพราะนักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้จึงทำให้ไม่สามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนต่ำและการที่นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ยังมีผลกระทบต่อไปในการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วย

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษานวัตกรรมทั้งเก่า และใหม่เพื่อนำมาแก้ปัญหา พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL – PLUS จะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนแบบ KWL – PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติก่อนเรียน และหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 218 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 64 คน ได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 6 ห้อง มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova เพื่อหาห้องเรียนที่มีคะแนนผลการเรียนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากเพื่อเลือกเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

3. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนแบบ KWL plus กับวิธีการสอนแบบปกติ

4. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถอ่านจับใจความ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบ KWL plus เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความสำคัญดีขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านจับใจความและจัดการเรียนการสอนอ่านจับใจความ

1.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความคือ การอ่านเพื่อจับใจความหรือข้อคิด ความคิดสำคัญหลักของข้อความ หรือเรื่องี่อ่าน เป็นข้อความที่คลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้าหนึ่ง ๆ ไว้ทั้งหมด นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญไว้ ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560 : 100) ให้ความหมายการอ่านจับใจความสรุปได้ว่าการจับใจความ คือการอ่านในใจที่มุ่งค้นหาสาระสำคัญของเรื่องคือใจความหลักเพื่อให้ทราบว่าเป็นเรื่องอะไรใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และมีใจความรองหรือใจความขยายซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อสนับสนุนใจความหลักให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

นพดล จันทรเพ็ญ (2557: 113) ให้ความหมายการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสรุปได้ดังนี้ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญนี้เป็นการอ่านที่เข้าไปช่วยให้การอ่านแบบต่างๆ ได้มีผลดีมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายได้ไม่ว่าจะเป็นการอ่านแบบใดก็ตามถ้าผู้อ่านไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ไม่รู้ว่าเป็นเรื่องที่ตนอ่านนั้นผู้เขียนกล่าวถึงอะไรผู้เสนอความคิดหลักว่าอย่างไรก็จัดได้ว่าการอ่านครั้งนั้นประสบความล้มเหลวผู้อ่านจึงควรฝึกตนเองให้อ่านหนังสือแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องตรงประเด็นและรวดเร็ว

สนธิ สัตโยภาส (2556 : 108) ให้ความหมายการอ่านจับใจความว่า คือการที่ผู้อ่านมุ่งจับสาระสำคัญของข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านให้ได้การอ่านแบบนี้มักใช้กับการอ่านงานเขียนประเภทข่าวสาร คติ บทความนิทานเรื่องสั้นและนวนิยาย เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การอ่านจับใจความ คือ กระบวนการที่ผู้อ่านสรุปความที่ได้จากการอ่านเรื่องราวหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อเก็บเนื้อหาสาระที่เป็นแก่นของเรื่อง บอกจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องที่อ่านได้ สามารถจับสาระสำคัญ บอกข้อเท็จจริง และแนวความคิดของผู้เขียนได้

1.2 หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการอ่าน คืออ่านเรื่องราวทั้งหมดให้เข้าใจ จับใจความสำคัญของแต่ละตอน แล้วตั้งคำถามสั้น ๆ ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร แล้วสรุปใจความสำคัญของทุก ๆ ตอน และขยายความในคำตอบเมื่อต้องการ รายละเอียด ส่วนการอ่านจับใจความจะให้ได้ผลนั้นนักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานในการอ่าน ต้องเข้าใจความหมายของคำ ต้องมีสมาธิในการอ่าน มีสุขภาพกายและจิตใจดี และต้องมีการฝึกฝนอยู่เสมอ ดังนี้

สายใจ ทองเนียม (2560 : 100) กล่าวถึงหลักการอ่านจับใจความสำคัญสรุปได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญต้องใช้พื้นฐานการอ่านแล้วเข้าใจใจความสำคัญส่วนมากจะมีลักษณะเป็นประโยคซึ่งอาจปรากฏอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งของย่อหน้าก็ได้จุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องมากที่สุดในแต่ละย่อหน้าคือประโยคที่อยู่ตอนต้นย่อหน้าผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจนรองลงมาคือประโยคตอนท้ายย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียดหรือประเด็นย่อยก่อนแล้วจึงสรุปด้วยประโยคที่เป็นประเด็นไว้ภายหลังสำหรับจุดที่พบใจความสำคัญยากขึ้นก็คือประโยคตอนกลางย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้การสังเกตและพิจารณาให้ดีขึ้นจุดที่หาใจความสำคัญยากที่สุดคือย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏชัดเจนใจความสำคัญอาจอยู่ร่วมกันในย่อหน้าซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง

ธนู ทดแทนคุณ และ กานต์วี แพทย์พิทักษ์ (2552 : 55) กล่าวถึงหลักในการอ่านจับใจความสรุปได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะเบื้องต้นของการอ่านหนังสือเพื่อที่จะเข้าถึงแก่นของเรื่องที่ผู้แต่งต้องการสื่อสารให้ทราบข้อความที่สำคัญที่สุดเราเรียกว่าได้ใจความและส่วนที่เป็นข้อความประกอบเรียกว่าพลความผู้อ่านจึงควรพิจารณาถึงสองสิ่งนี้จะช่วยให้การอ่านเพื่อจับใจความเป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้นวิธีการจับใจความสำคัญ 1) จับใจความจากชื่อเรื่อง ชื่อเรื่องมักจะสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง 2) หาใจความสำคัญแต่ละย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้ามักจะมีใจความสำคัญเป็นใจความเดียวหรืออาจไม่มีใจความสำคัญเลยก็ได้ทั้งนี้ใจความสำคัญมักจะอยู่ที่ต้นย่อหน้าหรือไม่ก็อยู่ในท้ายย่อหน้า 3) นำใจความสำคัญของเรื่องมาเรียบเรียงเพื่อให้ได้เนื้อความที่สั้นครบถ้วนและ เนื้อหาสมบูรณ์

กล่าวโดยสรุป หลักในการอ่านจับใจความคือ ครั้งแรกให้อ่านผ่านๆไปก่อน เพื่อให้รู้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง วิธีที่จะจับใจความได้เร็วคือให้พิจารณาจากชื่อเรื่อง และส่วนมากใจความสำคัญมักจะปรากฏอยู่ต้นย่อหน้าหรือท้ายย่อหน้า จากนั้นจึงอ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้ชัดเจน ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านและสุดท้ายจึงเรียบเรียงใจความสำคัญของเนื้อเรื่องด้วยสำนวนของตนเอง

1.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541 :17) ให้ความหมายความสามารถในการอ่านจับใจความว่า พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนอ่านจับใจความได้หรือไม่ อาจพิจารณาได้จากทักษะต่อไปนี้ 1. การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตัวเอง 2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ 3. การปฏิบัติตามสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้ 4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้ 5. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลเก่าที่มีอยู่แล้วได้ 6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้ 7. การให้ตัวอย่างประกอบได้ 8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้ 9. การกล่าวสรุปได้

สายใจ ทองเนียม (2560: 103) ให้ความหมายความสามารถในการอ่านจับใจความสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความพิจารณาจากความเข้าใจเนื้อเรื่อง และความคิดสำคัญของผู้เขียน สามารถจัดลำดับเนื้อเรื่อง สรุป วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความได้ รวมทั้งความรู้ด้านศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์ด้วย

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการอ่านจับใจความ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงความสามารถด้านการอ่านในระดับต่างๆซึ่งพิจารณาจากการอ่านแล้วสามารถเล่าสรุปความโดยใช้คำพูดของตนเอง บอกข้อเท็จจริงของเรื่อง แปลความหมาย เข้าใจความคิดเห็นของผู้แต่ง จำแนกใจความสำคัญและส่วนขยาย และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบ KWL plus

2.1 การจัดการเรียนรู้แบบ KWL plus (Car and Ogle, 1987) กล่าวว่า เทคนิค KWL plus มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด หรือหัวเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้าง จากสิ่งหรือเรื่องที่กำหนดในขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้ว ที่แตกต่างคือ KWL plus มีการเพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปของเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน เมื่อจบกระบวนการ KWL แล้วจากกระบวนการของ KWL plus กล่าวได้ว่าเทคนิคดังที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้เช่นเดียวกันเพราะแต่ละขั้นตอนมุ่งใจให้นักเรียนอ่านคิดวิเคราะห์โดยละเอียด จากการถามคำถามและเสริมแรงของครูช่วยให้นักเรียนอยากรู้ อยากแสวงหาคำตอบที่หลากหลายลึกซึ้งมากขึ้นมา KWL ทำให้ผู้เรียนอ่านอย่างพิจารณา อ่านอย่างละเอียด หรือทบทวนสิ่งที่รู้มาก่อน สิ่งที่เขาต้องรู้ และได้รู้อะไรจากที่อ่าน เป็นต้น การคิดและสรุปการสร้างแผนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping หรือ Concept Mapping) ต่อท้าย KWL ช่วยในการจัดองค์ความรู้ใหม่จากเรื่องที่อ่าน แสดงสาระหลัก สาระรอง ความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่าง ๆ เป็นการสร้างแผนผังคำสำคัญกับลายเส้นแสดงออกถึงความเข้าใจอย่างแท้จริง ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ

ต่าง ๆ ได้ โดยใช้เทคนิค KML plus ภายใต้การแนะนำช่วยเหลือ และการถามคำถามให้คิดของครู นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำเทคนิคนี้ไปใช้ในการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL plus

พนิตนาฏ ชูฤกษ์ (2551: 155-158) ได้อธิบายถึงวิธีสอน KWL Plus ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่อไปนี้

1. K - Know เป็นขั้นตอนที่เราจะตรวจสอบหัวข้อเรื่อง หรือชื่อเรื่องว่าเรามีความรู้หรือรู้อะไรที่เกี่ยวข้องกับชื่อเรื่องมากนักน้อยเพียงใด เป็นการนำความรู้เดิม (schema knowledge หรือ background knowledge) มาใช้ เพราะการเชื่อมโยงความรู้ใหม่ กับพื้นฐาน และประสบการณ์ของผู้อ่านถือ เป็นสิ่งสำคัญในการจัดกิจกรรมก่อนอ่าน เป็นการเตรียมตัวเราเองในการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ การบูรณาการ ระหว่างความรู้พื้นฐานและเรื่องที่เรากำลังจะอ่าน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เราสามารถสร้างความหมายของบทอ่านได้ดี และเราควรได้รับการกระตุ้นความรู้พื้นฐานให้เหมาะสม ซึ่งในแง่ของการเรียนรู้ ภาษาจะยึดถือ ทฤษฎี Schema ซึ่งเป็นทฤษฎีว่าด้วยหลักการในการนำความรู้พื้นฐาน ความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน

2. W – Want to know เป็นขั้นตอนที่เราจะต้องถามตนเองว่าเราต้องการรู้อะไรในเนื้อเรื่องที่จะอ่านบ้าง ถือเป็นการคาดหวังว่า เมื่อเราอ่านเรื่องนี้แล้วเราจะได้รับความรู้อะไรบ้าง

3. L - Learned เป็นขั้นตอนที่เราต้องสำรวจว่าตนเองได้เรียนรู้รู้อะไรบ้างจากบทอ่าน โดยเราจะต้องหาคำตอบให้กับคำถามที่ตนเองตั้งไว้ในขั้นตอน W และจดบันทึกสิ่งที่เราได้เรียนรู้เพิ่มเติมขึ้นมา

4. P - Plus หมายถึง การสร้างแผนผังและเขียนสรุปความหลังอ่าน ในขั้นตอนนี้เราต้องทำการสร้างแผนผัง หรือเค้าโครงเรื่องของสิ่งที่ได้อ่านไป และเขียนบันทึกย่อสิ่งที่อ่าน

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยเลือกขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน มุ่งให้ผู้เรียนได้ตั้งฝึกคำถาม แสวงหาคำตอบด้วยตัวเอง จึงเหมาะแก่การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความของผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ระหว่างวิธีสอนแบบ KWL Plus กับการสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest Desing มีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีการวัดผลก่อนเรียนและหลัง

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 218 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทรายมูลวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 64 คน

3. ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 จำนวน 6 ห้องมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Anova เพื่อหาห้องเรียนที่มีผลการเรียนไม่แตกต่างกัน พบว่ามี 3 คู่มามีค่าเฉลี่ยการ

เรียนไม่แตกต่างกันได้แก่ (1) กลุ่มที่ 4 - กลุ่มที่ 5 (2) กลุ่มที่ 4- กลุ่มที่ 6 (3) กลุ่มที่ 5 - กลุ่มที่ 6 จากนั้นจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเพื่อหากลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ ดังนี้ (1) กลุ่มที่ 6 คือ นักเรียนโรงเรียนทรายมูลวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 เป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL Plus (2) กลุ่มที่ 4 คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL Plus จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยศึกษาขั้นตอนการสอนของ Car and Ogle, 1987

2. การสร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้การสอนตามคู่มือครู จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยศึกษาการสร้างแผนการสอนที่สอนตามแนวคู่มือครูวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ

3. แบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความ มีลักษณะเป็นปรนัย 4 ตัวเลือก แบบทดสอบแบ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน คือ วัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน วิธีหาคุณภาพ คือ (1) เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้กับวัตถุประสงค์ จากนั้นพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.05 จึงจะถือว่ามีความสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถอ่านจับใจความไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน

5. นำคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ตอบถูกข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ได้ตอบให้ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบ KWL plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติก่อนเรียน และหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความหลังการสอนระหว่างวิธีสอนแบบ KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

วิธีสอน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
วิธีสอนแบบ KWL Plus	32	21.91	3.09	19.69	.000*
วิธีสอนแบบปกติ	32	10.47	1.10		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus และนักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus มีความสามารถอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีสอนแบบ KWL Plus

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	10.59	1.18	20.40	.000*
หลังเรียน	32	21.91	3.09		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสามารถอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	32	10.22	1.33	1.21	.117*
หลังเรียน	32	10.47	1.10		

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ ปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งความสามารถอ่าน จับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

5.1 ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดย วิธีสอนแบบ KWL Plus สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้ เนื่องจากวิธีสอนอ่านแบบ KWL- Plus เป็นวิธีการ สอนอ่านชนิดหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นขั้นตอน เป็นระบบ สามารถตรวจสอบ ความคิดของตนเอง และยังเปลี่ยนกลวิธีคิดได้ โดยมีขั้นตอนเริ่มมาจาก

ขั้น K (What You Know) ขั้นนี้เป็นขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการตรวจสอบว่านักเรียนมีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านมากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยกันระดมสมองและเพื่อ อภิปรายร่วมกันในสิ่งที่รู้เกี่ยวกับชื่อเรื่อง โดยใช้ประสบการณ์เดิม ความรู้เดิมที่มีอยู่ มาตั้งคำถามในสิ่งที่ตน อยากรู้ ซึ่งคำถามนั้นจะต้องมีความสอดคล้องกับชื่อเรื่องที่นักเรียนจะได้อ่าน การระดมสมองนี้เป็นกิจกรรมที่ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดอย่างอิสระเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบอกรายละเอียดของเรื่องโดยมีครูคอย กระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง และอภิปรายร่วมกันถึงสิ่งที่นักเรียนแต่ละคนรู้อยู่แล้ว แล้วนำข้อมูลที่ได้มา บันทึกลงในตารางช่อง K การที่นักเรียนได้นำความรู้เดิมมาเพื่อจะบูรณาการเข้ากับความรู้ที่จะได้ใหม่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี ขั้น W (What You Want to Know) ในขั้นนี้นักเรียน จะได้ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนอยากรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังจะอ่านว่าต้องการทราบ อะไรจากเรื่อง ซึ่งการตั้งคำถามนี้จะเหมือนเครื่องนำทางให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน เป็นการช่วย หาคำตอบได้เร็วขึ้น แล้วเขียนคำถามลงในตารางช่อง W ในการอ่านเพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ได้ตั้งไว้แล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น ขั้น L (What You Have Learned) ในขั้นนี้เป็นขั้น ที่นักเรียนจะได้ค้นหาคำตอบเพื่อตอบคำถามตามที่ได้บันทึกไว้ในตารางช่อง W แล้วบันทึกข้อมูลที่ได้จากการ อ่านข้อความแล้วเขียนคำตอบที่ได้ลงในกระดาษเปล่ารวมทั้งเขียนข้อมูลอื่นๆ ที่ศึกษาเพิ่มเติม แต่ไม่ได้ตั้ง คำถามไว้ในการบันทึกข้อมูลตามกิจกรรมในขั้น K และ W ซึ่งในการจดบันทึกนั้นทำให้นักเรียนมีสมาธิจดจ่อ อยู่กับเนื้อหาที่อ่าน ทำให้สามารถเข้าใจและจดจำรายละเอียดของเนื้อหาได้ดี

ขั้นสุดท้าย Plus (Mind Mapping) ในขั้นนี้นักเรียนจะได้กลับไปอ่านทบทวนจากขั้น K และ W เพื่อ จะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรารู้โดยเขียนคำสำคัญ และโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อยเพื่ออธิบาย รายละเอียดของความคิดหลัก มาเขียนเป็นแผนภาพความคิด แล้วสรุปใจความสำคัญที่ได้จากการอ่านด้วย ภาษาของตนเอง ในขั้นนี้จะช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านมากยิ่งขึ้น

ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ ซึ่งเป็นวิธีที่ครูผู้สอนมักจะเสนอเนื้อหา แล้วให้นักเรียนอ่านเพื่อสรุปความเองตามความเข้าใจ ไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้เดิม ไม่มีการตั้ง

คำถามล่วงหน้าว่าต้องการรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ทำให้นักเรียนอ่านโดยไม่มีจุดมุ่งหมาย ทำให้ขาดแรงจูงใจในการอ่าน ส่วนการจดบันทึกนั้นครูมักจะให้จดเฉพาะคำสำคัญ คำศัพท์ หรือสำนวน ไม่ใช่การจดประเด็นที่สำคัญหลัก ๆ ของเนื้อหา ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างชัดเจน และยังไม่มีโอกาสที่จะเขียนแผนภาพความคิดเพื่อสรุปประเด็นการอ่าน จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะในการคิด ไม่สามารถจัดระเบียบข้อมูลได้ เวลาให้สรุปความสำคัญจึงไม่สามารถสรุปเป็นคำพูดของตัวเองได้ มักใช้วิธีลอกข้อความจากหลาย ๆ ส่วนมาต่อกัน ส่งผลให้จับใจความไม่ได้ ทั้งยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL- Plus จึงมีความสามารถทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการสอนด้วยเทคนิค KWL ในระดับเห็นด้วยมาก และงานวิจัยของ อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความนิทานอยู่ในระดับสูงและมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความบทร้อยกรองอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS อยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่อยากรู้ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่า ครูมีความเป็นกันเองกับนักเรียนตลอดเวลา และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความเห็นว่า นักเรียนนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน และวิชาอื่นๆ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คาร์ และโอเกิ้ล (Carr and Ogle 1987) ได้ศึกษาการใช้เทคนิค KWL - PLUS เพื่อพัฒนาความสามารถการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL PLUS ไปสู่สถานการณ์อ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL- Plus มีความสามารถอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ

5.2 ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 จากผลการวิจัยพบว่าวิธีสอนแบบ KWL Plus เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับการสอนอ่านจับใจความเพราะนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นว่าการสอนที่มีขั้นตอนซึ่งเริ่มจากขั้น K เป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของนักเรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับชื่อเรื่องที่จะอ่านมากเพียงไรแล้วช่วยกันระดมสมองเพื่ออภิปรายถึงความรู้เดิมของแต่ละคนจากนั้นขั้น W นักเรียนระดมสมองช่วยกันตั้งคำถามว่าจากข้อมูลที่มีอยู่ต้องการรู้อะไรเพิ่มอีก อยากจะทราบในประเด็นไหนเพิ่มบ้าง และเรื่องที่จะอ่านนี้ควรจะรู้อะไรมากที่สุด จากนั้นจึงจัดบันทึกคำถามไว้เพื่อค้นหาคำตอบในขั้น L ซึ่งขั้นนี้นักเรียนจะได้อ่านเพื่อค้นหาคำตอบจากคำถามที่ได้ตั้งไว้ การอ่านโดยมีคำถามเป็นตัวนำทางนี้เป็นการอ่านที่ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและจับประเด็นได้เร็วและถูกต้อง ขั้น Plus หลังจากนักเรียนได้ค้นหาคำตอบตามที่ได้ตั้งไว้แล้วนำข้อมูลมาเขียนเชื่อมโยงความสัมพันธ์จากคำสำคัญที่ได้ในรูปแบบของแผนที่ความคิดแล้วจึงสรุปจากแผนที่ความคิดเป็นคำพูดของตัวเอง การที่นักเรียนได้บันทึกข้อมูลลงในแผนที่ความคิดแล้วสรุปออกมาเป็นคำพูดของตัวเองทำให้สามารถจดจำข้อมูลหรือรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รินทรลภัส เกลิมธรรมวงษ์ (2557) วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ KWL – Plus เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนมีโอกาสได้ช่วยกันระดมสมอง การเรียนมีขั้นตอนที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจ เรียนอย่างสนุกสนานและตั้งใจเรียนมากขึ้น

5.3 ความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการทดลองจัดการเรียนรู้ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนโดยวิธีปกติก่อนทดลองและหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถอ่านจับใจความไม่แตกต่างกัน เนื่องจากวิธีการสอนแบบปกตินักเรียนไม่มีโอกาสในการใช้ประสบการณ์เดิมเท่าที่ควร เพราะส่วนใหญ่แล้วครูเป็นผู้อธิบายให้นักเรียนฟังอย่างเดียว นักเรียนจึงมีโอกาสด้านการแสดงออกทางความคิดเห็นน้อย จึงทำให้กระบวนการอ่านจับใจความไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัทธรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีสอนแบบ KWL – Plus ดังนี้

1.1 ในการเลือกเนื้อหาที่จะสอนครูควรเลือกเนื้อหาที่มีความหลากหลาย เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยรู้จักหรือพอจะคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ ไม่ควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนไม่รู้จักหรือยากเกินไป เพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อไม่อยากตอบคำถามหรือตั้งคำถามไม่ได้

1.2 วิธีสอนแบบ KWL – Plus เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนฉะนั้นก่อนถึงกิจกรรมการเรียนการสอนครูจึงควรเตรียมตัวในการทำกิจกรรมก่อนล่วงหน้า จึงจะทำให้การสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

1.3 วิธีสอนแบบ KWL – Plus ครูควรมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นความรู้เดิมจุดประกายความคิดให้นักเรียน ฝึกให้รู้จักการตั้งคำถาม การจัดเรียงข้อมูล และให้เกิดการระดมสมองช่วยกันมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีสอนแบบ KWL – Plus ที่ใช้สอนอ่านจับใจความกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่นวิธีสอนแบบ SQ4R

2.2 ควรนำวิธีสอนแบบ KWL – Plus ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความกับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรนำวิธีสอนแบบ KWL – Plus ไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียนสรุปความ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ

เอกสารและรายการอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ :

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2546). *การจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตร*

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ :คุรุสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :

ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทยคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2551).

การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน*

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชาญชัย อินทรประวัตติ และ พวงเพ็ญ อินทรประวัตติ. (2534). *รูปแบบการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

โครงการบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

ทิตนา แคมณี. (2560). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ :

ธนู ทดแทนคุณ และกานต์วี แพทย์พิทักษ์. (2552). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

นพดล จันทรเพ็ญ. (2557). หลักการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เจเนซิสมีเดียคอม.

พนิตนาฏ ชูฤกษ์. (2551). อ่านเร็วให้เป็นจับประเด็นให้อยู่หมัด. กรุงเทพฯ : เฟสท์ ออฟเซท.

พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่...การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

พระมหาจิรายุทธ ปโยโค. (2559). ทักษะการสอนภาษาไทย. อุบลราชธานี : วิทยาการพิมพ์.

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL – PLUS กับ วิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2555). ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

_____. (255). ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ม.2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

รินทร์ลภัส เณนิธรรมวงษ์ (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL – PLUS. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรรา เล่าเรียนดี และคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพ การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม : เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป.

แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

สนิท สัตโยภาส. (2556) . ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. พิมพ์ครั้งที่ 2.

สวีน ยมหา. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ KWL – PLUS กับวิธี สอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สายใจ ทองเนียม. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2547). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์. สุวีริยาสาส์น.

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. (2552). ภาษาไทย ม.1 เล่ม1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

_____. (2552). ภาษาไทย ม.4 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. ก ร ง เ ท พ ฯ : ศุภสกลาตพิมพ์.

Carr, E. and Ogle, D. (1987) *KWL Plus: A Strategy for Comprehension and Summarization*. *Journal of Reading*, 30, 636-631.